

מסורת הש"ס

נכבדא מספיקא ליה. ע"י
לעיל דף פב ע"ב חוט' ד"ה
ליחמר:

(ב) רש"ם ד"ה מילתא
מילתא וכן מדרו דשוה מנה
ממצא הך דאמור עשרים
ההה יחיד ובטל במיעוטו
ותרויחו של עשרים ושל
מנה נמי מדרו דאמור
שהה טפי מומנה ונמצא
הך דאמור שלשים הרה
יחיד ובטל במיעוטו ונראה
נמי: (ג) תוס' ד"ה רז וכן
לא אורה או יחבה מתבה
דאמריהם:

[illegible]

יורשין י"א עליהם לפדוע בין כולן חובת אביהן דמשום חלוקה לא

[illegible]

רב אמר בשם מחלוקת. משמע
דלי צעי לסקוקי בזוי לא מצי
ולחכי נמי מפרש טעמא דרב דירושין
הוו דלי לסקוקות האמירות או אמאי
צטלה מחלוקת הא מצי לסקוקי בזוי
וסימא דמאי שגא מדרב אפי' לאזו
רביע שהוא טוטל מזה יורשין קאמר
רב אפי' דיכול לסקוקי צמעות ושגא
פלגי רב ורב אפי' כסברא דר' לוי
אי כירושין הוו מצי לסקוקי בזוי
לרב אפי' משום דלמך ליה אגא
לבעל חוב נמי מסליקא בזוי ורב
אזי מושט לאותה כסברא וז"ל מ"מ
יתן לו מושט ויפדה הקרקע מ"מ
בעל חוב דק"ל בהמפקיד (ספ דף לה.)
דשומא היכא לגנוס וי"ל דפיקא
מינה היכא דזננה או ארתה (ג)
דלמך המס ללא הדרה:

וְכָל מִן דְּאִמְרֵי נִדּוּן
כִּי אֲלֵעֲזֹר בְּר' צְדוּקָה
אָסֵר הָא אֲרַעָא
תִּשְׁעִין
בְּחִירוֹת דְּמו אֵן שְׁלֵם
בְּחִירוֹת דְּמו לֵךְ נִרְאֵה כְּפִירוּשׁ שֵׁי
בְּפִלָּה מְחֻלָּקִת. הִכֵּה מִשְׁמַע דְּקִדְיָל
דִּישׁ בְּרִיחַ מִדְּמַסְקִינ כִּרְב וְצוּקָה
שְׁעִינ דָּף מַח. פִּירִשְׁמִי:
לְמַחֲרֹם

לֵב אֱלֹהִים מִיִּי מַחֲלֵי נַחֲלֹת
הַלֵּלֶה אֶל מִסְגֵּי עֲשֵׂן לוֹ
טוֹר וְשִׁיעַ חַיִּים מִיָּמָן קֶשֶׁה
סִפְּרֵי ד':

לֵב אֱלֹהִים מִיִּי מַחֲלֵי שְׁכֵנִים
הֵלֵל יֵד וְסִיחֵי מַחֲלֵי
וְשִׁיעֲטוֹן הֵלֵל קַדְשֵׁי חַיִּים
סִי קֶשֶׁה סִפְּרֵי ג':

לֵב ג' ד' מִיִּי מַחֲלֵי
הַלֵּלֶה לִוְיֹה הֵלֵל יֵד מִסְגֵּי
עֲשֵׂן לֵב טוֹר וְשִׁיעַ חַיִּים
מִיָּמָן קֶשֶׁה ד':

[illegible]

(א) גראה פשוט דחצר סאן
בדברי רבינו ונ"ל לכל כב'
אחין שחלקו ובא להם אח
תמדינת הים דלא שייך סברא
א משו"ה תקמאין ובגי' סיסא
(בב')